

Дончо Славчевъ

Отъ нищо нѣщо

Тоя пътъ ще ти разкажа, мое момче, какъ може да се направятъ ценни предмети отъ сметъ, отъ непотрѣбни вехтории — съ други думи, какъ става отъ нищо нѣщо.

Ние оставяме неизползвани и изхвърляме като непотрѣбни твърде много предмети, които, ако се преработятъ, биха могли да дадатъ на хората нови, полезни нѣща. За насъ, както се казва, не струватъ и лула тютюнъ сламата, старитъ вестници, празните консервени кутии, скжсанитъ дрипи, огризанитъ кости на умрѣли животни и т. н. А всичко това струва пари. И за тоя, който може добре да го използува, представя цѣло богатство.

Виждамъ, че се усмихвашъ съ недовѣrie. Потрай малко и ще ми повѣрвашъ.

Да започнемъ отъ сламата. Въ нашето селско стопанство се получава всѣка година, следъ жътва, твърде много слама. Това значително произведение отъ труда на нашия земедѣлецъ се ценятъ твърде слабо. Дори и домашнитъ животни предпочитатъ вкусното и ароматно сѣно предъ сламата. Затуй въ много наши полски селища селянитъ се отопляватъ зимно време съ слама. А тя въ много случаи може прекрасно да замѣни дѣрвото — тамъ, где то служи като сурово вещество за химическа преработка. Ние знаемъ (азъ другъ пътъ съмъ ти разказвалъ за това отъ страници на „Вѣнецъ“), че отъ главната съставна частъ на дѣрвото, отъ дѣрвесината, целулозата, се получава